

Metro
11/12 -06

Det är lika barnsligt varje gång

Jaha, då har man blivit en kvinnokränkare. Ujj, vilka reaktioner det blev på min kolumn i Metro den 25/11. Jag utnämnde mig till pappaombudsman och hävdade att folk missförstått vad vårdnadstvister är. En vårdnadstvist är inte två föräldrar som drar åt varsitt håll. Oftast är det bara mamman som drar – för att få ha barnen för sig själv.

Flera män som mejlade efter kolumnen kände igen sig i detta.

Men lika många kvinnor hävdade att jag inte fattar någonting. En utnämnde mig till Årets kvinnokränkare. Alla kvinnorna hade samma argument: jag skriver om fel sak. De flesta pappor är tvärtom riktiga svin som struntar i sina barn. Jag hör argumentet varje gång det här ämnet kommer upp. Och visst, det finns massor av pappor där ute som sviker sina barn. De borde skämmas – ja till och med straffas.

Men det var inte dem jag skrev om. Jag skrev om de andra, tusentals som kämpar för att få vara kvar i sina barns liv.

Det finns våldsverkare också, som misshandlar kvinnan och barnen. Och det finns sexgalningar. Men menar ni att alla andra män, alla 90, 95 eller 99 procent som är ansvarstagande och kärleksfulla, ska straffas för att några män inte är det?

Flera kvinnor tyckte också att papporna får skylla sig själva, eftersom de i själva verket aldrig brytt sig om sina barn. ”Vänta inte tills det blir skilsmässa med att ta fram superpappakostymen. Då är det för sent”, skriver en. Också det argumentet är gammal skåpmat. Liza Marklund drev det på 90-talet. Linda Skugge kom i sin briljans fram till samma sak i en Expressenkrönika i somras. Det är lika barnsligt varje gång. Kvinnan sätter sina barns hela framtid på spel bara för att få straffa mannen. ”Du får skylla dig själv som inte torkade deras bajs. Nu får du sitta där utan barn.” Som om han skulle vara utesluten från ett livslångt faderskap bara för att hans sätt att leva familjeliv inte föll henne på läppen. ”Du brydde dig inte om barnen.” Vad är det för argument? Nu bryr han sig ju, bättre sent än aldrig. Och vem säger att han inte brydde sig? Han dög när han snickrade på den där altanen som blev så fin för familjen att sitta på. Och när han lagade bilen för att kunna skjutsa barnen till fotbollen. Och när han jobbade över för att familjen skulle ha råd med fjällresan. Men nu räknas det inte, det har kvinnan bestämt, på det här området har hon tolkningsmonopol. Snyter man inte barnen och tvättar kläder och pratar med dagisfröken, då har man inte brytt sig.

Det kanske är lika mycket kvinnans fel, som aldrig släppte in honom utan beskäftigt tog hela ansvaret. Som klankade när han satte blöjan fel. Nu är han själv med barnen och klarar det säkert galant när han får göra det på egen hand. Han växer med ansvaret – tro mig.

Arne Wirén
Pappaombudsman